

NOTAT

Til:
Rette vedkommende

Fra:
Maren Anna Lervik Dam

Vår ref.
09/1234-50/SF-470, SF-711, SF-
821, SF-902, SF-972//MLD

Dato:
05.11.2009

Anonymisert uttalelse

Likestillings- og diskrimineringsombudet viser til klage fra A av 16. juni 2009.

A mener hun er utsatt for nedsettende og krenkende behandling fra hjemmetjenester X. I klagen hevder A at hun ble nektet foreskrevne legemidler fordi hjemmesykepleien feilaktig mistolket hennes funksjonsnedsettelse som alkoholpåvirkning. Hun mener derfor at hun ble forskjellsbehandlet på grunn av funksjonsnedsettelse i strid med diskriminerings- og tilgjengelighetsloven § 4.

Likestillings- og diskrimineringsombudet har vurdert saken, og kommet frem til at hjemmetjenester X ikke har handlet i strid med diskriminerings- og tilgjengelighetsloven § 4.

Likestillings- og diskrimineringsombudets uttalelse kan bringes inn for Likestillings- og diskrimineringsnemnda for full overprøving. Klagefristen er tre uker fra A har mottatt dette brevet. Se vedlagte orientering.

Sakens bakgrunn

Likestillings- og diskrimineringsombudets presentasjon av sakens bakgrunn bygger på den skriftlige redegjørelsen fra partene i saken.

A har diagnosen legemiddelutløst dystoni. Dystoni er en medisinsk betegnelse på en gruppe tilstander med ufrivillige muskelsammentrekninger. I As tilfelle har dystonien medført at hun har måttet trekke alle tennene, og dermed fått en utydelig tale. A opplyser også at hun lider av depresjon og periodiske angstanfall.

A er regelmessig til kontroll hos fastlege, som skriver ut legemidler til behandling av As sykdom og symptomer. Etter det ombudet forstår får A tildelt legemidlene fra hjemmetjenesten en gang i uken. Legemidlene er da ferdig fordelt i en dosett. I følge A kan hun, i tillegg til de faste medisinene, få angstdempende eller beroligende medisiner ved behov.

Den episoden som klagen gjelder, skjedde om natten mellom den 14. og 15. juni. 2009. A henvendte seg per telefon til hjemmetjenesten tre ganger denne natten. I telefonsamtalene ba A om å bli tildelt Sobril, som er et angstdempende legemiddel. Hjemmetjenesten avsto å gi henne dette.

Partenes anførsler:

A anfører at hjemmetjenesten avsto å gi henne legemiddelet fordi de mente at hun var ruspåvirket. I følge A svarte nattevakten ved hjemmetjenesten "Nei, du har drukket" på As forespørsel om Sobril. Dette ble gjentatt da A henvendte seg senere på natten med samme forespørsel.

A benekter at hun hadde drukket den aktuelle natten. Hun mener at hjemmetjenesten antok at hun hadde drukket fordi hun har en utydelig tale. A mener at hjemmetjenesten burde vite at hun har utydelig tale som følge av sykdom, og ikke bør legge til grunn at hun har drukket uten å undersøke dette nærmere.

Hjemmetjenesten anfører at mistanke om alkoholpåvirkning ikke var grunnen til at de ikke ville tildele A Sobril natten mellom 14. og 15. juni. I følge hjemmetjenesten hadde As lege seponert Sobril, fordi pasienten ble behandlet med legemiddelet Rivotril. Hjemmetjenesten viser til at de ikke kan gå ut over legens forordninger.

Begrunnelsen for at A ikke ble tildelt Sobril fremgår av hjemmetjenestens rapport for den aktuelle natten. Spørsmålet om ruspåvirkning er ikke kommentert i rapporten.

Diskriminerings- og tilgjengelighetsloven

Likestillings- og diskrimineringsombudet håndhever blant annet diskriminerings- og tilgjengelighetsloven. Loven forbyr direkte og indirekte diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne. Denne saken reiser spørsmål om direkte diskriminering.

Med direkte diskriminering menes at en handling eller unnlattelse har som formål eller virkning at personer på grunn av nedsatt funksjonsevne blir behandlet dårligere enn andre blir, er blitt eller ville blitt behandlet i en tilsvarende situasjon, jf. § 4 andre ledd.

I diskrimineringssaker gjelder en regel om delt bevisbyrde, jf. diskriminerings- og tilgjengelighetsloven § 13. Dersom det foreligger omstendigheter som gir grunn til å tro at diskriminering i strid med loven har funnet sted, går bevisbyrden over på den innklagede, som må sannsynliggjøre at diskriminering likevel ikke har funnet sted.

En påstand om diskriminering er alene ikke tilstrekkelig til at bevisbyrden skal gå over på den innklagede. Omstendighetene i saken må støtte opp under påstanden om diskriminering, jf. Ot.prp. nr. 44 (2007-2008) s. 191.

Likestillings- og diskrimineringsombudets vurdering

Saken reiser spørsmål om hjemmetjenester X har behandlet A dårligere enn andre blir eller ville blitt fordi hun har nedsatt funksjonsevne, og dermed diskriminert A i strid med diskriminerings- og tilgjengelighetsloven § 4, første ledd, jf annet ledd.

Ombudet må først ta stilling til om det foreligger omstendigheter som gir grunn til å tro at diskriminering har skjedd, jf § 13.

I den aktuelle saken påstår A at hun har blitt nektet medisiner fordi hun har en diagnose som kan mistolkes som ruspåvirkning. A kan imidlertid ikke fremlegge dokumentasjon som støtter påstanden om at mistanke om ruspåvirkning var grunnen til at hun ikke fikk de etterspurte legemidlene. Tvert imot tyder hjemmetjenestens rapport på at ruspåvirkning verken ble vurdert eller vektlagt i det aktuelle tilfellet. Hjemmetjenesten opplyser at grunnen til at A ikke fikk utdelt Sobril, var at legen hadde seponert dette legemiddelet.

På denne bakgrunn mener ombudet at det ikke foreligger omstendigheter i saken som støtter opp under As påstand om diskriminering. Ombudet finner derfor ikke grunn til å tro at A har blitt forskjellsbehandlet på grunn av funksjonsnedsettelse i strid med diskriminerings- og tilgjengelighetsloven § 4.

Konklusjon

Likestillings- og diskrimineringsombudet konkluderer etter dette med at hjemmetjenester X ikke handlet i strid med diskriminerings- og tilgjengelighetslovens § 4 første og annet ledd da de av slo å gi A legemiddelet Sobril natten mellom den 14. og 15. juni 2009.

Med vennlig hilsen

Beate Gangås
Likestillings- og diskrimineringsombud